

سوره هفتاد و پنجم - قیامت

این سوره در مکه نازل شده و ۴۰ آیه دارد

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند می‌خورم به روز قیامت! و سوگند می‌خورم به نفس ملالت‌گر! آیا انسان می‌پندارد که استخوان‌های او را جمع نخواهیم کرد؟! چرا، ما توانیم که سرانگشتان او را (هم) راست کنیم! بلکه انسان می‌خواهد هر چه را فرا پیش اوست دروغ بشمارد! می‌پرسد که روز قیامت کی خواهد بود؟ (بگو) آنگاه که چشم خیره شود! و ماه تیره گردد! و خورشید و ماه جمع شوند! آن روز انسان گوید به کجا باید پناه برد؟! نه! هرگز! پناهی نیست! آن روز قرارگاه پیشگاه پروردگار تو باشد! آن روز انسان را از هر چه در مقدم و مؤخر عمرش کرده خبر دهند! بلکه آدمی بر نیک و بد نفس خود بیناست! هرچند که از خود عذرها بیاورد! (۱ - ۵)

زبان خود را (در خواندن الفاظ قرآن) مجنبان که در آن شتاب کنی! که فراهم آوردن و خواندن آن بر عهده ماست! پس چون آن را بر تو خوانیم تو خواندن آن را پیروی کن! آنگاه بیان آن بر ماست! نه! بلکه دنیای گذرا را دوست دارید! و آخرت را رها می‌سازید! بعضی چهره‌ها آن روز تازه و شادان باشند! و به سوی پروردگارشان نظار مگر! و بعضی چهره‌ها در آن روز در هم کشیده باشند! پنداری که بلای سختی بر آنها روی آورده است! نه! زمانی که جان به گلوگاه برسد! و گفته شود کیست شفا دهنده؟! و یقین کند که هنگام مفارقت جان از تن است! و ساق پا به ساق دیگر بپیچد! آن روز روز بازگشت به سوی پروردگار توست! (وای بر او که) نه حق را تصدیق کرد و نه نماز به جای آورد! بلکه تکذیب کرد و روی برتافت! آنگاه خرامان به سوی کسانش رفت! وای بر تو، وای بر تو! و باز وای بر تو، وای بر تو! آیا انسان پندارد که او را مهمل گذارند؟! آیا او نطفه‌ای نبود از منی که در رحم ریخته شد؟! سپس خون بسته شد و (خدا) او را آفرید و درست اندام نمود؟! و از او دو صنف نر و ماده به وجود آورد؟! آیا چنین خدائی قادر نیست که مردگان را زنده گرداند؟! (۲۶ - ۴۰)

۱. مفسران این آیه را در حق ابوجهل می‌دانند که حضرت رسول او را فرعون امت اسلام می‌دانست.